

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Unus Pro Omnibus, Hoc est: Christus Jesus Dei Filius

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1733

VD18 12431648

Consideratio XXII. Funiculus coccineus Rahab, typus Crucifixi Jesu nos à
perditione servantis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45934)

caput suum profundè ad pectus demisit; unde ad usque hæc tempora, Christus in ligno pendens collo demisso cernitur, per quem DEUS multa miseris mortalibus etiamnum hodie exhibere solet beneficia.

Finio cum S. Bernhardo agente de crucifixo Domino: *Memoriam, ait, S. Bernh; sermo de pass. abundantia suavitatis horum eructabo, quàm diu vixero: in aeternum non obliviscar miserationes istas, quia in ipsis vivificatus sum.*

CONSIDERATIO XXII.

Funiculus coccineus Rahab, typus Crucifixi JESU, nos à perditione servantis.

Appendit funiculum coccineum in fenestra. Josue 2. 21.

1.

In signem sibi laudem quondam commeruit nota illa cauponaria Rahab Jeruchuntina, dum duos viros exploratores à Josue summo belli duce ad explorandum Jericho submissos, non tam hospicio excepit, quàm & benignè fovit, ac in domo sua, muro & urbis portæ vicina, ne in hostium manus devenirent, sollicitè occultavit, ac tandem in fune per mænia civitatis demisit. Ob quam causam dicti exploratores, ut se tanto beneficio gratos exhiberent, & officium officio redderent, huic Rahab persuaserunt, ut ante communem urbis & incolarum interitum eundem funem coccineum fenestræ suæ appenderet, ex quo signo domum illius inter reliquas omnes unicam esse conservandam dignoscerent: *Et illa respondit: sicut locuti estis, Josue 2. 21. ita fiat, dimittensque eos, ut pergerent, appendit funiculum coccineum in fenestra; cui funiculo coccineo pro lemmate inscribimus: In cocco una salus.*

Per hunc coccineum funiculum, per quem salus domui Rahab in expugnatione Jericho facta est, haud immeritò SS. Patres Christum JESUM & hunc crucifixum, ejusque Sacratissimum cruorem, in ara crucis pro salute mundi effusum, subaudiunt. Ita S. Ambrosius: *Vidit, S. Ambros. inquit, hoc meretrix, & qua in excidio civitatis remedia desperaret salutis, quia lib 5 de fide fidei vicerat, signa fidei atque vexilla Dominica passionis attollens, coccum in fenestra cap. 5. straligavit, ut species crucis mystici, qua foret mundum redemptura, vernaret.*

Ginther Unus pro omnibus.

L

Ita

Ita foris JESU nomen fuit præstantibus ad victoriam, intus species Dominica passionis periclitantibus ad salutem. Unde quia intellexit Rahab celeste mysterium, dicit Dominus in Psalmo: *Memor ero Rahab & Babylonis scientium me. &c.*

2. Cui sententiæ communiter & reliqui Sanctorum Patrum ad stipulantur, inter quos præeminet S. Augustinus, qui per Rahab Gentilem, Ecclesiam Gentium sanguine Christi crucifixi redemptam, & ad DEUM verum conversam intelligit. Rationem cum eo assignat Rupertus Abbas & alii: Sicut Rahab, inquiunt per funiculum coccineum salvata est, sic Ecclesia per sanguinem Christi. Secundò Rahab Hebraice idem est quàm *dilatatio*, servavit enim domum suam, & omnes habitantes in ea ad cultum & agnitionem veri Dei adduxit; ita & Ecclesia per omnes Gentes se dilatavit, & etiamnum omnes nationes ad agnitionem & amorem Crucifixi JESU discupit adducere. Tertio extra domum Rahab omnes in Jericho interfecti sunt: Ita extra Ecclesiam veram & Catholicam exteris nulla speranda salus. Audiamus de hac re antiquissimum & Christianum Poëtam S. Paulinum ita de Rahab conversa cantantem:

S. Paulinus
Natal. VIII,
S. Felicis,

*Provida pullatas empturum sanguine Gentes
Puniceo proprium signavi vellere tectum,
Exceptique suam, patriâ pereunte, salutem:
Significans illos, mundo pereunte, regendos,
Quos crucis inunctæ signat cruor. Hic cape, quantum
Ipse cruor valeat, cujus salvabat imago.*

3. Licet populus Israëliticus sæpius à DEO defecerit, & ab illo ad vitulos aureos desciverit, noluit tamen benignus Dominus eum ut bestiam tractare, & more petulcæ vitulæ funibus canabinis, vel ferreis flagellorum vinculis invitam cogere, sed ut hominem ingenuum, & quidem charissimum filium amore ac beneficiis allicere, ut in se rediret, & creatori suo soli inserviret; unde per Osee Prophetam Israëli intimavit: *In funiculis Adam traham eos, in funiculis charitatis.*

Quæres, quidnam per ejusmodi funiculos Adam nobis insinuetur, quibus DEUS hominem ad se trahere solet? R. S. Hieronymus & alii passim: Tales funiculi, inquiunt, fuerunt in antiquo testamento columna in deserto, cœleste manna, aqua de petra, coturnices & torvitoria, quibus DEUS populum suum electum ad sui amorem volebat traducere, ut ex ejusmodi beneficiis cognosceret, & amaret DEUM. Cornelius verò à Lapide per dictos funiculos Adæ in sensu Allegorico pereleganter Christum patientem & pro nobis Crucifixum subaudit, qui

qui de cruce peccatores ad se trahit: *Traxit, ait, nos Christus in funiculi* Cornel. ita,
Adam, cum pro nobis factus est Adam, id est homo, caro nostra, & frater noster,
ut docendo, patiendo & moriendo pro nobis, nos ad se & ad Deum traheret, ac
terrenum Adam redimeret, quod factum est in cruce.

4. Subnectamus huic veritati historiam. Puella quaedam in Bra- Quaestm.
 bantiae finibus nobili progenita sanguine, ubi ad aetatem juvenilem Tom. 5. lib. 3.
 pervenit, gravibus tentata est carnis stimulis, quam molestam tenta- cap. 1.
 tionem Confessario suo, viro docto ac pio non sine lacrymis fideliter
 aperuit, qui consilium dedit, quatenus omnem vitaret cum juvene
 illo, cujus amore etiam invita ardebat, colloquendi & conversandi
 occasionem. Paruit illa, & licet, impellente damone, vehementibus
 agigaretur tentationum stimulis, fortiter tamen eos superavit. Tan-
 dem inopertunitate hujus domestici hostis victa, cum etiam somnus
 ab ea fugeret, cibique perderet appetitum, statuit has fallaces mundi
 & carnis sectari illecebras, & hunc juvenem nobilem, qui non procul
 ab ejus distabat aedibus, clam adire. Et ecce dum haec cogitat, subito
 se ei spectabilem reddit Christus & hic crucifixus, ex cujus Sacris vul-
 neribus abunde stillabat cruor purpureus, qui hanc puellam patriâ lin-
 guâ & leni sermone affatus est: *Me diligas, qui sum formosus, bonus, dulcis,*
generosus. Vix pauca haec verba Crucifixus Redemptor locutus est, dispa-
rens ex puellae oculis eam consolatione plenam reliquit. Ex quo tem-
pore dicta nobilis puella ab omni carnis molestia liberata didicit, quàm
tutum ac consultum sit, in ejusmodi miseriis ac desideriiis carnalibus ad
SS. Vulnera Christi JESU crucifixi confugere. Audi ad propositum an-
tiquissimum Origenem: Certum est, inquit, quia ubi mors Christi animo cir- Orig. in cap.
cumfertur, non potest regnare peccatum, est enim tanta vis crucis Christi, ut si illa 6. ad Rom.
ante oculos ponatur, nulla concupiscentia, nulla libido superare possit, sed continuo
ad ejus praesentiam totus ille peccati & carnis fugatur exercitus.

5. Ulysses, ne ab illecebrois & fallacibus Sirenarum cantibus fal-
 leretur, ad navis malum, obferatis cerâ auribus, alligari voluit, in qua
 arbore, quæ crux est navis, suspensus omnia superavit pericula & Sire-
 narum tentationes: *Quisquis, subintrat hic S. Maximus, arbori crucis se* S. Maxim:
religaverit, dulcem procellam luxuria non timebit; hom. de cruc.
Et S. Bernhardus: Quoties te S. Bernh. de
sentis turpibus cogitationibus pulsari, & ad illicitam delectationem allici, toties pone inter, dome.
ante mentis oculos, quomodo Christus in cruce crucifixus est pro te. Per quem cap. 38.
funiculum coccineum, sicut domus Rahab, ab interitu & perditione
servaberis.

6. Audi mirabile Exemplum, quomodo à Crucifixo Domino Urbs Alphonf. Cia-
 Caravacensis ad verum DEUM fuerit conversa. Caravaca civitas est conius de Sig-
 Mediterranea in aspero jugo & saxoso monte in regno Murciae collo- nis S. Crucis,
 cata; Romæ anno
 1591. impress.

cata; ibi arx est munitissima, in qua multa inferius latibula & spelunca in petra conspiciuntur, in quibus multi Christiani, à Barbaris in prædam tracti, detinebantur. Accidit, ut Rex Agareus tum adhuc Gentilis sed naturâ mitis hanc arcem inviseret, ubi plures Christianos captivos invenit, ad quorum miserabilem conspectum commotus, eis licentiam dedit, ut artem, quam nossent, per suam ditionem liberè exercerent. Inter quos captivos etiam illi oblati sunt Christiani Sacerdos, quem cum Rex interrogasset, quam artem ipse profiteretur, liberè respondit, se Christianorum esse Sacerdotem, artemque callere, quæ omnes mundi artes, Regumque potentiam longo intervallo antecederet. Obstupuit ad hæc Agareus, & ut hoc coram se celebraret mysterium, adhortatur. Tum Sacerdos: se iussu quidem Regis facere paratum, verum prohiberi, quia sacris careret vestibus, sine quibus nec posset, nec auderet hoc divinum peragere mysterium. Si hoc solum impedimento est, reponit Rex Gentilis, mox cursores ad proximum oppidum ablegabimus, qui illa, quæ ad hoc sunt necessaria, quanto citius afferent. Dictum factum.

Hæc inter altare novum in arce construitur, adventant & sacra vestes cum calice, pane & vino consecrando, progreditur sacris indutus vestibus ad altare Sacerdos, in præsentia Regis & aulae procerum SS. Missa sacrificium inchoaturus. Verum cum diutius ad aram confisteret, causam moræ seiscitanti respondit Presbyter, crucem deesse, quæ in hoc divino celebrando mysterio necessario requireretur. Erat autem tunc 3. dies Maij, in quo Ecclesia festum de Inventione S. Crucis solemniter cum ritu celebrare assolet. Quid hic expectas, Lector prudens? Ecce rem planè admirandam! Cum Sacerdos de absentia crucis hæret anxius, subito fornix, sub qua ara erecta erat, divinitus aperitur, ex cuius hiatu splendor ingens egressus locum mirè illuminavit. Dum hæc fiunt, adventant duo de cælo illapsi Angeli, qui crucem, ligneam bipalmarem, angelico artificio confectam, Sacerdoti deferunt, & super altare collocant. Stupet ad hoc Rex Agareus cum suis aulicis vehementer, magnumque Christianorum esse Deum publicè profitentur, Christianis interim præ gaudio lacrymantibus. Finitâ missâ confringuntur idola, Christiani captivi omnes in libertatem asseruntur, & Rex cum Aulicis ac omni populo ad fidem Orthodoxam convertitur; Crux autem hæc Angelica in arca pretiosa reposita, etiamnum Caravacæ citra ullam caviem jam à sexcentis annis religiosè asservatur, ad cuius conspectum demones contremiscunt, & tempestates aëreae fugantur. Ama crucem, si vis venire ad lucem.